

IOSIF și frații săi

Isaac, fiul lui **Avraam**, a avut doi fii: pe **Esau** și pe **Iacob**. Lui Iacob, Dumnezeu i-a dăruit 12 fii și o fată. Cei doisprezece fii ai lui Iacob sunt amintiți în Gen. 35, după cum urmează:

(35: 23. - Leea): Ruben, **Simeon**, Levi, Iuda, Isahar și Zabulon.

(35: 24. - Rahela): **Iosif** și Benjamin

(35: 25. - Fiii slujnicei Rahelei, Bilha): Dan și Neftali.

(35:26. - Fiii Zilpei, roaba Leei): Gad și Așer.

Toți feciorii lui erau voinici și sănătoși. Între fiii lui Iacob, cel mai așezat și mai cuminte era Iosif

Iosif, în originalul ebraic Yoséf („Domnul adaugă”) este un personaj important al Cărții Facerii (sau a Genezei) din Vechiul Testament. El a fost cel de-al unsprezecelea fiu al patriarhului Iacob și cel dintâi al Rahelei. El este pomenit și în Coran sub numele Yusuf sau Yusef. A fost supranumit și *Iosif Visătorul* sau *Iosif cel Frumos*.

Iosif nu ieșea niciodată din voia părinților, vorbea numai prin cuvinte frumoase și se temea de Dumnezeu. Părinții îl iubeau mult pe Iosif și pentru a-l cunoaște mai ușor între ceilalți fii, ei i-au făcut o haină lungă și aleasă. Unii dintre frați însă nu-l iubeau pe Iosif, întrucât acesta îi muștra adesea pentru faptele și cuvintele lor cele urâte.

Iosif a fost instrumentul folosit de Dumnezeu pentru a ține în viață familia lui Iacov în vremurile de foamete (cap. 41-46) și pentru păstrarea descendenței căreia îi fuseseră făcute promisiunile legământului.

Iosif, fiul lui Iacov

*Tânărul ale cărui vise s-au adevărat.
Numele lui înseamnă "ADAOS"*

Voi, negreșit, v-ați gândit să-mi faceți rău: dar Dumnezeu a schimbat răul în bine, ca să împlinească ceea ce se vede azi, și anume, să scape viața unui popor în mare număr.

Gen. 50:20

- Chiar dacă era fiul cel mai mare al lui Iacov și al Rahelei, Iosif s-a născut la mult timp după ceilalți copii ai lui Iacov. El avea un frate mai mic, pe nume Benjamin. Iacov îi acorda lui Iosif o atenție deosebită, fapt ce i-a atras ura fraților mai mari. Mai mult, Iosif a avut un vis legat de succesele sale viitoare, pe care l-a împărtășit familiei sale, fiind înțeles greșit.

- În cele din urmă frații săi l-au vândut pe Iosif ca sclav și l-au convins pe Iacov că Iosif fusese ucis. Totuși Iosif a prosperat în timpul sclaviei sale, devenind omul de încredere al stăpânului său până când a fost aruncat pe nedrept în temniță. Înțelepciunea lui de a tălmăci visele l-a determinat pe faraon să-l numească al doilea om ca importanță în Egipt.
- Mai târziu, când frații săi mânați de foamete au căutat ajutor în Egipt, Iosif i-a ajutat. Iosif a continuat să se încreadă în Dumnezeu, astfel că Domnul a lucrat spre binele lui și al familiei sale în viață.
- Deși era bătrân, avea 130 de ani, Iacob a părăsit totuși Canaanul și a mers în Egipt unde a mai trait 17 ani, la fiul lui cel iubit.

EGIPT

Cartea Exod relatează izbăvirea poporului Israel din sclavia egipteană și fondarea lor ca popor guvernat de legământul și de legile lui Dumnezeu. În cei aproximativ 400 de ani în Egipt, familia lui Iacov a crescut de la 70 de oameni până la un număr undeva între 2 și 3 milioane.

Evreii au folosit întotdeauna primele cuvinte ebraice ale cărții Exod ca titlu al cărții, numind-o „Iată care sunt numele”. Titlul grecesc este Exod, cuvânt care înseamnă „ieșire”, „plecare” sau „îndepărtare”.

- Mărginit de marea Mediterană la nord, de peninsula Sinai și de golful Suez la est și de deșertul libian la vest, Egiptul este o țară cu o bogată și bine documentată istorie antică. Potrivit teoriei datării timpurii a cărții *Exod*, faraonul din timpul exodului a fost probabil Amenhotep II; potrivit teoriei datării târzii, faraon era probabil Ramses II.

Cartea *Exod* este ușor de împărțit în două secțiuni principale:

- izbăvirea din sclavia Egiptului (cap. 1-8) și
- revelarea lui Dumnezeu la muntele Sinai (cap. 19-40).

Ideea centrală a cărții *Exod* este conceptul de **salvare/izbăvire**. Datorită credințioșiei Sale față de **legământul** făcut cu **Avraam, Isaac și Iacov**, Dumnezeu Își salvează poporul din sclavia egipteană, îl păzește în timpul rătăcirii prin pustiu și-l pregătește pentru a intra în Țara Promisă.

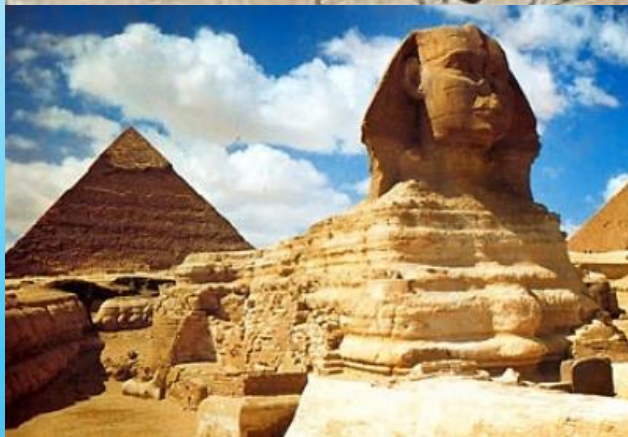
- Israel este salvat din sclavia Egiptului pentru a avea o relație de legământ cu Dumnezeu. După ce poporul a experimentat izbăvirea, călăuzirea și protecția lui Dumnezeu, este gata să afle ce așteaptă Dumnezeu de la ei.
- La muntele Sinai, Moise primește legile morale, civile și ceremoniale, împreună cu schița Cortului de închinare care trebuia construit în pustiu.

MOISE

- Născut într-o familie de sclavi evrei, în timpul unei perioade periculoase, Moise a fost protejat și pregătit în mod miraculos de Dumnezeu pentru a deveni instrumentul prin care Dumnezeu să-și elibereze poporul.
- În vederea acestui scop, Moise a fost crescut la curtea regală egipteană și educat în „toată înțelepciunea egiptenilor” (Fa. 7:22). La vârsta de 40 de ani, după ce a încercat să-și apere un concetățean, omorând un egiptean, Moise a fugit în pustiu la Madian. Acolo a rămas o perioadă de alți 40 de ani, s-a căsătorit și a avut doi fii. După ce a fost chemat de Dumnezeu prin minunea cu rugul în flăcări (3:2-4:17), Moise s-a întors în Egipt pentru a conduce poporul Israel afară din Egipt.
- Persoana lui Moise este esențială religiei portretizate în Vechiul Testament. Ca instrument al legământului mozaic și desemnat în mod divin pentru a primi Legea, Moise a ajutat la modelarea închinării și a felului de trai al poporului ales de Dumnezeu, în perioada Vechiului Testament.
- Cu toate că situațiile sunt foarte diferite, este interesantă paralela experiențelor lui Moise și ale lui Cristos - ambii au înfruntat pericolul morții ca bebeluși și ambii au fost salvați pentru a împlini o mare răscumpărare și pentru a stabili un legământ de sânge între Dumnezeu și poporul Său.

VIAȚA LUI MOISE

3. S-a întors în Egipt pentru a scoate poporul lui Dumnezeu din captivitate.

1. S-a născut în Egipt într-o familie de sclavi evrei din seminția lui Levi. Moise și-a petrecut tinerețea în casa faraonului, probabil la Teba. A fugit în Madian după ce a omorât un paznic egiptean Ex 2:1-22

4. A condus poporul lui Israel 40 de ani prin acest pustiu, timp în care Dumnezeu a pregătit poporul pentru intrarea în Canaan

5. L-a desemnat pe Iosua ca succesor al său; a murit pe muntele Nebo, în timp ce admira priveliștea Canaanului

2. În Madian a fost păstor la oi timp de 40 de ani; întâlnirea cu Dumnezeu în rugul aprins

6. A primit Legea, inclusiv cele 10 porunci, direct de la Dumnezeu, pe muntele Sinai.

